

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9P/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203744
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421203744.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Š.: C.. K.Á., L.. XX.XX.XXXX S. C.. C., L.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny J. Š., pracovisko Ž., deti rodičov: otec: C. Š.C., L.. XX.XX.XXXX, P. J. C. L. J., P. Č.. T. XX, XXX XX M., Č. O. a matka: C. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. E.T. XX, XXX XX L. J., o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Súd vyživovaciu povinnosť otca C. Š.C., L.. XX.XX.XXXX E. C.. C., L.. XX.XX.XXXX S. C.. K., L.. XX.XX.XXXX, naposledy upravenú Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 5P/14/2016 - 91 zo dňa 07.11.2016 z v y š u j e u maloletého C. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 80,- € mesačne a u mal. K. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 70,- € mesačne, ktoré zvýšené výživné je otec maloletých detí povinný zasielať k rukám matky C. T., L.. XX.XX.XXXX, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka maloletých detí podala na tunajší súd dňa 09.12.2021 návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému C. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 120,- € mesačne a zvýšenia vyživovacej povinnosti pre mal. K. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti matka dôvodila tým, že od poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti sa zmenili pomery na strane maloletých detí. Maloleté deti fyzicky vyspeli, v dôsledku čoho sa zvýšili i ich potreby a výživné, ktorým otec prispieva aktuálne pre maloleté deti, pre každé dieťa zvlášť v sume 50,- € mesačne, nepostačuje na pokrytie potrieb detí.

2. Uznesením sp. zn. 9P/32/2021 zo dňa 17.01.2022 súd ustanovil maloletým deťom za kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny J. Š., pracovisko Ž..

3. Súd opakovane určil vo veci termín pojednávania, na ktorý riadnym spôsobom účastníkov konania predvolal (17.02.2022 a 17.03.2022), ktorého pojednávania sa otec maloletých detí nezúčastnil, neúčast na pojednávaniach ospravedlnil písomnými podaniami, a preto súd s využitím ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) vykonal pojednávania v jeho neprítomnosti.

4. V rámci dokazovania súd uskutočnil výsluch matky maloletých detí, výsluch kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s písomným vyjadrením k návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany otca,

s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 5P/14/2016, správami o šetrení pomerov na strane maloletých detí, potvrdeniami o príjme rodičov ako i dokladmi preukazujúcimi výdavky a zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Obe maloleté deti, o ktoré v konaní ide sú narodené mimo manželstva. Otcovstvo k maloletým deťom uznal otec C. Š.. Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 5P/26/2015 zo dňa 17.06.2015 súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom tak, že obe maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke a otca maloletých detí C. Š.C. súd zaviazal prispievať na výživu detí sumou 30,- € mesačne na každé dieťa zvlášť, počnúc dňom 01.01.2015. Následne ďalším rozhodnutím Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní 5P/14/2016 Rozsudkom zo dňa 07.11.2016 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca vo vzťahu k maloletým deťom tak, že zaviazal otca k prispievaniu výživného pre maloletého C. vo výške 50,- € mesačne a mal. K. vo výške 50,- € mesačne, a to počnúc dňom 01.11.2016 do budúcnosti. Matka na pojednávaní ako i v návrhu na začatie konania odôvodňovala návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti tým, že obe maloleté deti fyzicky vyspeli, v dôsledku čoho sa primerane zvýšili i náklady na zabezpečovanie ich základných potrieb. Matka deklarovala, že otec ani právoplatnému rozhodnutiu súdov o vyživovacej povinnosti dobrovoľne takúto povinnosť neplní, a preto až v rámci exekučného konania otec uhradza jednak bežné výživné vo výške 100,- € mesačne ako i zameškané výživné za predchádzajúce obdobie vo výške 52,- €. Matka zdôraznila, že je dlhodobo nezamestnanou, evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny J. Š. bez nároku na hmotné zabezpečenie v nezamestnanosti, bez akéhokoľvek príjmu. K osobným a majetkovým pomerom uviedla toľko, že žije v domácnosti svojej tety, ktorá jej poskytuje bezplatne bývanie v staršom rodinnom dome a finančne jej vypomáha v súvislosti so zabezpečovaním bežných potrieb ako pre seba, tak i potrieb na strane maloletých detí. Z predložených správ o šetrení pomerov, ktoré realizoval kolízny opatrovník mal súd za to, že obe maloleté deti navštevujú základnú školu v mieste svojho trvalého bydliska (L. J.), pričom zo správ X. Š. I. X. je zrejmé, že deti nedosahujú v rámci edukačného procesu uspokojivé študijné výsledky, avšak v súvislosti so zabezpečovaním osobnej starostlivosti zo strany matky, žiadne nedostatky zistené neboli. Matka špecifikovala výdavky na strane oboch maloletých detí tak, že v súvislosti s povinnou školskou dochádzkou uhradza školské poplatky pre maloleté deti, pravidelné náklady na cestovné mesačne vo výške 10,- € a štandardné výdavky na zabezpečenie potrieb maloletých detí v súvislosti s úhradou stravy jednak v školských jedálňach ako i v domácnosti v sume 70,- € mesačne, úhrady ďalších mimoškolských aktivít na úrovni 10,- až 15,- € mesačne ako i ďalšie nepredpokladané výdavky v súvislosti so zabezpečením liekov v prípade nepriaznivého zdravotného stavu a podobne. Matka deklarovala, že jej posledným zamestnávateľom bol zamestnávateľ L. Ž., kde bol s ňou ukončený pracovný pomer v roku 2018, od tohto okamihu je nezamestnanou.

Otec v písomných vyjadreniach k návrhu na začatie konania uviedol, že nesúhlasí so zvýšením vyživovacej povinnosti argumentujúc tým, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať výživným, ktoré požaduje matka. Otec predložil potvrdenie o príjme od svojho aktuálneho zamestnávateľa O. D., D.. D. O.. M.. M. a uviedol, že zo svojho príjmu uhradza nevyhnutné výdavky na zabezpečovanie vlastných potrieb s úhradou cesty do práce, úhradou nájmu, inkasných poplatkov a nemá možnosť prispievať zvýšeným výživným.

6. Kolízny opatrovník maloletých detí žiadal zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca s prihliadnutím na opodstatnené potreby maloletých detí ako i schopnosti a možnosti na strane otca dôvodiac tým, že od času poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti (rok 2016) uplynula značná doba, za ktorú sa zmenili pomery na strane maloletých detí.

7. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim rozhodnutím súdu je nutné porovnať skutkový stav a okolnosti v čase predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase aktuálneho rozhodnutia s tým, že predpokladom zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov či už na strane oprávnených osôb (v danom prípade maloletých detí) alebo na strane povinných osôb (rodičov).

8. Z dokazovania pre súd vyplynulo a súd mal za nepochybné, že obe maloleté deti v dôsledku uplynutia času (doba viac ako 5 rokov) fyzicky vyspeli, obe maloleté deti absolvujú povinnú školskú dochádzku v mieste svojho trvalého bydliska. Matka maloletých detí je aktuálne evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny J. Š.P. bez poskytovania akéhokoľvek hmotného zabezpečenia, resp. dávky, aktuálne je bez príjmu. Otec maloletých detí podľa potvrdenia o príjme, ktoré bolo predložené súdu za obdobie posledných 12-tich mesiacov u svojho zamestnávateľa dosahuje príjem na úrovni 522,- € mesačne.

9. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť a obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

10. V konaniach, v ktorých súd rozhoduje o zmene výšky vyživovacej povinnosti, porovnáva pomery a okolnosti v čase predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase aktuálneho rozhodnutia. Podstatným je zistenie zmeny s tým, že sa má jednať o výraznú zmenu, resp. zmenu, ktorá má trvalý charakter a to či už na strane rodiča, resp. na strane maloletého dieťaťa. Zákon bližšie nešpecifikuje a neurčuje charakter takejto zmeny a v čom takáto zmena môže spočívať, pričom sú rôzne okolnosti, od ktorých takéto trvalé zmeny závisia ako napr. vyšší vek dieťaťa, s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa na vyšší stupeň školy, alebo akékoľvek iné podstatné okolnosti odôvodňujúce zvýšenie vyživovacej povinnosti ako je napr. dôvodné zvýšenie, resp. zníženie príjmu na strane rodiča, zmeny jeho osobných a majetkových pomerov.

11. V prejednávanej veci mal súd nepochybne za to, že od času poslednej úpravy rozhodovania ohľadom výšky vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k obojm maloletým deťom uplynula značná doba a to doba viac ako 5 rokov. Súd teda konštatuje, že za toto obdobie sa výrazne a podstatne zmenili pomery na strane maloletých detí už len v dôsledku prirodzeného fyzického vývoja a takáto podstatná zmena pomerov spočíva v tom, že sa premietla i do zvýšených výdavkov zabezpečovania základných potrieb na strane maloletých detí. K podstatnej zmene pomerov nedošlo ani na strane jedného rodiča maloletých detí. Príjem otca maloletých detí je takmer identický ako v čase posledného rozhodovania, na úrovni 522,- € aj matka maloletých detí tak, ako v čase aktuálneho rozhodovania i v čase predchádzajúceho rozhodovania bola nezamestnanou bez príjmu.

12. Súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletým deťom vychádzal z reálnych zárobkových možností na strane každého rodiča, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi možnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, ako je uplatnenie sa na trhu práce s prihliadnutím na svoje možnosti, schopnosti, vzdelanie a podobne. Súd len čiastočne akceptoval tvrdenia otca o tom, že nie je schopný prispievať výživným, ktoré požadovala matka, a preto i výšku vyživovacej povinnosti otca upravil v rozsahu ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietal. Otec dlhodobo dosahuje podľa potvrdení štandardný a konštantný príjem u zamestnávateľa (pracovná agentúra), prostredníctvom ktorej získal zamestnanie. Otec neverifikoval však svoje tvrdenia o tom, aké sú jeho reálne výdaje, uvádzal a označoval len výdaje v súvislosti s bývaním, inkasnými platbami a ďalšími potrebami bez toho, aby predložil relevantné doklady preukazujúce i reálnosť takýchto výdavkov, a preto takéto tvrdenia otca vyznievali pre súd nedôveryhodne.

Súd však zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť nesvedčí len jednému z rodičov, ale obojm rodičom tak, ako to uvádza ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine a matka dlhodobo si takúto vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom neplní, keďže je dlhodobo bez príjmu a plnenie vyživovacej povinnosti nahrádza zabezpečovaním osobnej starostlivosti o obe maloleté deti, a preto podľa názoru súdu i vzhľadom na vzdelanie, ktorým matka disponuje (učňovské vzdelanie obchodeného charakteru) má možnosť usporiadať si svoje osobné a majetkové pomery tak, aby okrem osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletým deťom si vyživovaciu povinnosť mohla plniť i finančne, resp. v naturálnej podobe.

13. Súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti preto zohľadnil nielen aktuálny príjem na strane otca maloletých detí, ale i jeho reálne schopnosti a možnosti dosiahnuť príjem ako i majetkové pomery a obdobne súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti prihliadol na identické podmienky i na strane

matky. Pri zohľadnení všetkých týchto okolností súd potom ustálil výšku vyživovacej povinnosti otca tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietol. Súd pokiaľ zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Výšku vyživovacej povinnosti, ktorú matka požadovala považoval za neprimerane vysokú, matka nepreukázala reálne výdavky na strane maloletých detí, ktoré by zodpovedali výške vyživovacej povinnosti, ktorú požadovala a súčasne súd zohľadnil i tú okolnosť, že matka si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom z dôvodu dlhodobej nezamestnanosti reálne okrem osobnej starostlivosti neplní.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s využitím ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Proti dohode rodičov vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorú súd rozsudkom schválil, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (EP).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.